

דברים לזכרו של שמעון צורף ז"ל

מפי זאב ויינר (חבר נעורים מלודמיר- מייסד רשת משען)

פורסם בעיתון "דבר" ב- 4.7.1966

שמעון צורף

מנצח דבק בתנועת נחלוצית
השומר הצעיר בקיובל שבסלובקיה.
היה כראשוני היוצאים להכשרה
וכמנהיגי חיסור לקיבוץ הראשון
הבינה של יוצאי אוקראינה. בתחילת
שנות השלושים עלה לארץ כשעלה
בנו וסעם סעמו של מרחץ בית
ברנר ביפו חוסרהעבודה. המי
שיר דרכו ככאיש עמל בבית
החדושה לארניים. ריוון ולפני כי
שתיצטרחה שנה נתקבל כאחד
פעובדי. משען היה סגור ונאמן.
סג את דותה של תנועתהעבודה
והרגלו של יהודי בעל המרה.
הוריו סוהילדים עשו את העברות
ללשון מדוברת והבית שימש מקד
לס חם לכל באי התנועה החלרי
צית.

הלך מאתנו בעודו צעיר ליי
כום. היה עניו ושמה בחלקו. לא
הלך בגדולות ובירך על הקטנות
שנסלי בחלקו. ביוספי עם חולות
היה מסת בצניעותו. במסיסת צר
לסו האופטימית ומחויבותו המבי
צית לכל נזקק. לא נתלכא באיש
נהיה רחוק מן ההאלי זמן המבדי.

בהיותו איש תנועתהעבודה ועד
למשיבותיה הלא בן הראשונים
לקיום. מצות עשהי שלה. אך
בלי וימרה ובלו התנשאות. היה
איש השורה הנאמן. דבריו היו
שקולים ועשעיו בעתה. בחומד
עסיסי ירע לשמוע את ירדיו רי
להסות על סבלו אותו נשא ברוי
סית לשרעה אשתה. תכליא שליר
תה אותו סנצוריו מהכשרה ואחר
כך בשנותהסבל והאישך בארץ.
אבר הברעה לחיים ומאתנו — ירד
גסש יקר.